

denne Forholdsregel, denne Undladelse af at forhøje Taksterne for disse Rejser, tages jo i Statsbanernes Interesse, og følgelig ville Statsbanerne ogsaa have deres Opmærksomhed henvendt paa ikke at fordyre Kortene. Ikke desmindre meldes det mig nu fra forskellige Bekendte, som bo indenfor denne Afstand fra Hovedstaden, at man har forlangt eller vil forlange fra deres Korts Udløbsdag en væsentlig højere Pris for deres Abonnementskort. Naar jeg tog det Ændringsforslag tilbage, som udtalte, at samme Bestemmelse som for Dobbeltbilletter analogt skulde finde Anvendelse paa Abonnementskort, var det i Tillid til den højtærede Ministers Udtalelse om, at i den Henseende behøvede jeg ikke at gøre noget. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister oplyse mig om, hvorvidt han har forandret sin Mening i den Henseende, eller det muligvis skulde være ham uafvidende, det sker; thi jeg tror ikke, det bør ske, og det er i alt Fald lovet i Udvalget, at det ikke skulde ske.

Broberg: Det i Gaar omdelte Finanslovsforslag have dette høje Tings Medlemmer, som det allerede er nævnt, haft den mindst mulige Tid til at stifte Bekendtskab med, siden det blev endeligt færdigt i Folketinget. Jeg har nu og da ment, at det andet høje Tings Finansudvalg for længe, ja, indtil en Maaned før Finansaarets Udløb, er vedblevet at modtage Ændringer, der have haft en Genoptagelse af tidligere Bevillinger eller Nybevillinger til Følge, men desuagtet ser man Aar efter Aar samme Historie gentage sig, at trods denne Sædvane, at man bliver ved til sidste Øjeblik at vise Imødekommen, blive baade mange Personer og Institutioner og Erhverv forbigaaede, som havde paaregnet at faa Statens Støtte. Det er sikkert her ogsaa lettere at kritisere end at anvise Regler til Afhjælpning af eventuelle Fejl. Det er jo nemlig igennem Tiderne i stigende Grad blevet Sædvane, at Statskassen har været Malkeko for mangt og meget, som man sikkert med Rette i større Omfang maa kunne henvise til Selvhjælp i Fremtiden.

Hvad er det, der karakteriserer dette Finanslovsforslag, som det høje Ting i Dag beskæftiger sig med? Hvad Formen angaar, synes det mig paa heldig Maade at adskille sig fra sine Forgængere. Opstillingen er mere let overskuelig, og at dette har Interesse for Landstinget, som med saa kort Varsel faar Forslaget til Behandling, er en Selvfølge. At Forslaget ogsaa i høj-

ere Grad end dets Forgængere bærer Vidne om Sparsommelighed i Anvendelsen af Pengene, er ret øjensynligt, og man kan ikke undgaa at lægge Mærke dertil. Det har ikke været Sædvane, at Folketinget ved tredje Behandling har kunnet holde sig saa nær op ad de Summer, Finansministeren har foreslaaet, som Tilfældet er i Aar, men der er dog ogsaa i Aar fremkommet en større Forskel mellem Indtægt og Udgift ved den endelige Vedtagelse end ved Forelæggelsen i Folketinget. Saa vidt jeg har kunnet se, er Forskellen øget fra $2\frac{1}{4}$ til 3,7 Mill. Kr. Deri er selvfølgelig ikke medregnet § 26, hvorpaa der staar en Merudgift af $9\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men hvoraf jo betydelige Beløb skulde medgaa til Statsbaneanlæg og derfor egentlig ikke kunne regnes som ordinære Udgifter.

Under første Behandling af Finanslovsforslaget i Fjor krævede det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), at Finansministeren burde anvise Midler til at faa Balance i vor Statshusholdning. Dette er nu sket. Naar det ærede Medlem i Aar vil følge den højtærede Finansminister paa de Veje, denne har anvist, vil det ærede Medlem naa det attraaede Maal i forholdsvis kort Tid. Det er jævnlig udtalt fra forskellig Side og ogsaa forleden af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds, at vi, naar de foreslaaede Skattelove blev vedtagne, vilde faa rigelig med Penge. Jeg ved, at det ærede Medlem i en ikke fjern Horisont kan øjne nye betydelige Udgifter, som, hvis de skulde afholdes af de almindelige Statsindtægter, hvad utvivlsomt bør finde Sted, ville kræve betydelige Summer. Jeg skal kun nævne Hvide Sande, der efter Kommissionsbetænkningen vil kræve 1 Mill. Kr., og Folkeforsikringen, som store Dele af vort Folk knytte store Forventninger til, og som maa komme om en kortere eller længere Tid. Der er derfor saavist ingen Grund til at tro, at Statskassen vil blive alt for velnæret, selv om der i Fremtiden maa føres en økonomisk Statshusholdning, hvilket forhaabentlig vil blive Tilfældet, da det modsatte vilde blive mødt med skarp Protest fra Befolkningen.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) og det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) krævede begge ved Finanslovens første Behandling i Fjor en Simplificering af og Anvendelse af en større Økonomi i vor Jernbaneadministration. Jeg skal erkende, at det i de senere Aar er et ret almindeligt udtalt Ønske. Hvorvidt der nu kan spares paa dette Omraade, vil man formentlig